

www.e-rara.ch

**Silva locorum, qui frequenter in concionibus occurrere solent, omnibus
divini verbi concionatoribus, cum primis utilis & necessaria**

Luis

Venundatur Parisiis, 1586

Zentralbibliothek Zürich

Shelf Mark: RRa 166

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-26764>

Stultitia.

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Melior est enim prudentia quàm vires. & vir prudens quàm fortis. Quia cum dispositione initur bellū, & erit salus v. m. c. Hinc illud Salomon. Civitatem fortium ascendit sapiens, destruxitque robur fiducia eius.

*Sapient. 6.
Prov. 24*

Superhumera le sacerdotis, quod humeros tegebat, & rationale quod pectus, sic à Deo fieri praecepta sunt, vt fibulis quibusdā connexa, à se nunquam separari possent. Superhumera le, onera laborum, rationale, rationis iudicium & prudentiam designant: quæ duo separari à se nunquam debent, vt videlicet rationale sit obsequium & labor noster. Nullum enim sacrificium nisi discretionis sale conditum, gratum Deo est. Vnde Leui. 2. praecepit Dominus. Quidquid obtuleris sacrificij, sale condies: nec auferes sal fœderis Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione offeres sal. Ideo sal sine mensura à rege Persarum dari praecepitur in vsu templi.

Non raro contingit, vt qui in aquis periclitanti subuenire incautius properant, nullam perituro opem ferant, & ipsi cum illo simul pereant. Quoniam verò hoc eodem modo periclitari possunt, qui animarū saluti student, ideo Eccl. monet, Recupera proximum secundum virtutem tuam: & attende tibi ne incidas.

Eccl. 29

In arcam Noe non solū munda, sed etiā immunda fuerūt animalia: habuit homines, habuit & serpētes. Sed cū tot tamē essent animalia, homines octo tantū fuere, qui in summo arcæ loco cū Noe vesabatur. Quare Origēnes illud significari ait, quod cū infinitis penē sit numerus eorū qui affectibus & cupiditate brutorū morē ducūt, pauci tamen sunt, qui spreis affectibus & cōculcatis, ratione omnia metiātur, & ratione gressus suos dirigāt. Res planē miseranda, & quæ naturæ lapsum facile indicet: quòd videlicet in rationali creatura tam pauci sint, qui ratione vitā suā moderentur: cū domos, vestes, cæteraque ad vitæ cultum pertinentia non nisi magna solertia & consilio faciant.

Stultitia.

SAepe reprobi per hoc quod vnum, vel minimum donū suū incautē conspiciunt, mala multa & grauiā in quibus demersi sunt, non agnoscunt. Greg. in mor.

Gregor.

Cc 3 Tanto

Tanto quisque intus amplius stultior sit, quanto conatur exte-
rius sapiens vide. i. Greg. in mor.

August. Maior & miserabilior egestas nulla est, quàm egere sapientia:
& qui sapientia non eget, nulla re omnino agere potest. Est ergo
animi egestas nihil aliud quàm stultitia. Aug. de vit. beat.

Bernar. Quando excusare ignorantia possit hominem, qui se magistrū
infantium, & doctorem insipientium proficitur? Ignorans utique
ignorabitur, imo & multos ignorare faciet, & ignorari. Bern. de
Contemp.

Non est parū scire quod nescias: frustra sibi de infirmitate vel
ignorantia blandiuntur, qui, ut liberior peccent, libenter igno-
rant vel infirmantur. Idem sup. 12. Grad. humil.

Multa scienda nesciuntur, aut sciendi incuria, aut discendi desi-
dia, aut inquirendi verecundia, & quidem huiusmodi ignorantia
non habet excusationem. Idem in Epist.

Chrysost. Non potest eis esse excusatio condemnationis, ignorantia veri-
tatis, quibus fuerit inveniendi facultas, si fuisset querendi volun-
tas. Nam si veritas salus est & vita cognoscentium se, magis de-
bet queri, quàm querere. Chrysost. sup. Matth.

Cicero. Est proprium stultitiæ, aliorum vitia cernere, obliuisci suo-
rum. Cicero. 3. Tusc.

Curiositas.

August.

HVC accedit alia tentationis. Præter enim concupi-
scentiam carnis, quæ inest in delectatione omnium sensuum
& voluptatum, inest animæ per eosdem sensus corporis
quædā non se oblectandi in carne, sed experiendi per carnem va-
na & curiosa cupiditas nomine cognitionis & sciendiæ palliata. Ex
hoc autem evidentius discernitur, quid voluptatis. quid curiosita-
tis agatur per sensus, quod voluptas pulchra, canora, suavia, sapida,
lenia sectatur. Curiositas autem etiā his contraria tentandi causa, non
ad subeundā molestiam, sed experiendi noscendique labidinem.
Quid autem voluptatis habet videre in laniato cadavere quod ex-
horreās, & tamen sicubi iaceat, cōcurrunt, ut cōstitentur, ut pal-
leāt. Hinc ad perscrutanda naturæ, secreta, quæ præter nos est ope-
rata proceditur, quæ scire nihil prodest, & nihil aliud quàm scire
hominem